

A 7. Nemzetközi Geomorfológiai Konferencia Melbourne-ben (2009. július 6-11.)

Csaknem negyedszázados már az a hagyomány, hogy a világ geomorfológusai négyévente nagy nemzetközi kongresszuson gyűlnek össze kutatásaik legújabb eredményeinek bemutatása végett. Az utóbbi két évtizedben ezeket a rendezvényeket a Geomorfológusok Nemzetközi Szövetsége (IAG/AIG) megbízásából szervezik a feladatra sikeresen pályázó nemzeti szervezetek. Legutóbb, 2005-ben Zaragozában az a döntés született, hogy az Ausztráliai és Új-Zélandi Geomorfológus Csoport (ANZGG) legyen a következő konferencia házigazdája, a helyszín pedig Ausztrália második legnépesebb – és nagysága ellenére egyik legélhetőbb – városa, Victoria állam fővárosa, Melbourne.

A Brian Finlayson professzor vezetésével megalakult szervező bizottság, valamint a lebonyolítást vállaló Tour Host rendezvényszervező iroda haladéktalanul megkezdte a munkát, amiről az interneten (az IAG/AIG honlapján) megjelenő közleményekből, gyakori körlevelekből, üzenetekből szerezhettünk tudomást. Bár a hosszú repülőút (Európából legalább 24 óra tiszta repülőidő) sokakat elriasztott, a szervezőknek végül mégis sikerült 52 országból kb. 650 geomorfológus részvevőt toborozni – köztük számos pályakezdő fiatal, akikre az IAG/AIG újabban különös figyelmet fordít, ezúttal is jelentős anyagi támogatást nyújtott részvételükhöz, valamint terepi szakmai továbbképzést szervezett számukra. Az ausztráliai helyszín nemcsak a távoli fekvés miatt okozott gondot a részvevőknek. A frissen megnyitott, elegáns Melbourne Convention Centre bérleti díja igen tetemesnek bizonyult, ami – elsősorban a fejlődő országokból érkezők számára nehezen elfogadható módon – megemelte a regisztráció költségét. Emellett a belvárosi szállás és étkezés is komoly érvágást jelentett. Összességében azonban a szervezésre különösebb panaszunk nem lehetett.

A konferencia szakmai sikerét természetesen mindezek a körülmények döntően nem befolyásolják, minden a programon múlik. A program fő vonzereje az a rendkívüli sokszínűség volt, amely az ausztrál geomorfológiát is jellemzi. A felszínalaktan hagyományos ágazatai közül – a legszárazabb lakott kontinensen érthető módon – különösen nagy hangsúlyt kaptak az eolikus folyamatok, amelyekkel az IAG/AIG elnöke, Andrew Goudie is foglalkozott plenáris előadásán. Mellettük természetesen tucatjával hallhattunk előadásokat a tengerpartok, a folyóvizek geomorfológiájáról, glaciális, periglaciális, szerkezeti, valamint karsztmorfológiáról, a lejtős tömegmozgásokról, a geomorfológiai térképezésről, de jónéhány előadás és poszter érintett biogeomorfológiai, vulkáni, mállási témákat, a trópusok felszínének jellegzetességeit stb. Sajátos témájú ülészek is akadtak bőven, ilyen volt a geokronológiai eljárásokkal, a tüzek hatásaival, a kisvízgyűjtők működésével, a táji kapcsolódásokkal, a planetomorfológiával, a Gondwana geomorfológiájával, a domborzat lézeres leképezésével, valamint a cunamikkal foglalkozó szekció. A tudományos programot hasznosan egészítették ki a különböző munkacsoportok ülései. (Ezeknek a száma újabban 20-ra szaporodott.) Újdonságot jelentett, hogy számos szekcióban többféle szemzőből közelítve a globális éghajlatváltozás geomorfológiai következményeit is tárgyalták. Sajnos, a zsúfolt program miatt egy-egy előadásra mindössze 15 perc jutott, ami nem tett lehetővé érdemi vitát. A plenáris előadások közül (amelyek után természetesen egyáltalán nem terveztek vitát) a legnagyobb sikert a párizsi Monique Fort aratta, aki szuperlátványos diasorozattal illusztrálta a Himalája környezeti problémáit. Az úrfelvételek különösen jól érvényesültek a Convention Centre termeinek hatalmas vetítővásznain. A szintén igen változatos témájú, szép kivitelű posztereket jól áttekinthetően, tágas térben helyezték el – feledtetve a tényt, hogy minden

egy poszter bemutatása ugyanúgy 20 ausztrál dollárba került, mint egy-egy előadás bejelentése. A résztvevők listáját és az előadások tartalmi kivonatait – környezetvédelmi indokolással – csupán CD formában tették közzé, ami megnehezítette a programban történő válogatást, ill. a felkészülést az előadásokra.

A konferencia előtti napokra négy szakmai kirándulást terveztek. A legsokoldalúbb a Victoria állam nyugati részébe vitt el bennünket, a melbourne-i Bernie Joyce vezetésével. Nem csak a meglepően fiatal vulkáni formákkal ismertetett meg bennünket, hanem a parti sziklákról, a karsztos fennsíkról, a tóvidékről, sőt a néhány tízezer éve kihalt ausztráliai megafaunáról is sok érdekeset megtudtunk. A szerdai egynapos autóbuzos kirándulások egy lecsapolt mocsárhoz, a tengerparti abrázios ívekhez és tornyokhoz, Melbourne elővárosaiba, a Yarra-völgy szőlőskertjeibe vezettek. Ugyanakkor a Yarra folyó mentén két keréken és evezővel is útnak lehetett indulni! A konferencia után azonnal útra keltek azok, akik az „Outbackre”, az Eyre-tó medencéjére, ill. a York-foki-félsziget trópusi folyóira és tengerpartjára voltak kíváncsiak – és ezen kíváncsiságuk kielégítésére több ezer dollárt tudtak áldozni.

Az IAG/AIG a konferencián új tiszteleti tagokkal lett gazdagabb: életművük elismeréseként a japán Takasuke Suzuki, az ausztrál John Chappel, a kanadai Olav Slaymaker és az új-zélandi Paul Williams – többségükben, hazánkban is jól ismert szakemberek – vehették át a címmel járó sétapálcát. A Szövetség tagnemzeteinek 34 szavazásra jogosult képviselője az IAG/AIG új elnökének a csuszamlások neves új-zélandi kutatóját, Michael Croziert választotta meg, a titkár Morgan De Dapper maradt. A legközelebbi regionális konferenciát Addis Abebában az olasz és az etióp nemzeti szervezet rendezi, a 8. nemzetközi konferencia színhelye pedig 2013-ban Párizs lesz.

Reméljük, francia kollégáinknak hasonlóan eredményes és emlékezetes összeövetelt sikerül rendezniük – talán még kicsit olcsóbban és több szolgáltatással is, mint az ausztráloknak.

Lóczy Dénes, Pécs

Beszámoló a „Turisztikai desztináció – desztinációs menedzsment” című tudományos konferenciáról

A Magyar Földrajzi Társaság Nyírségi Osztálya, a Nyíregyházi Főiskola Turizmus és Földrajztudományi Intézete és Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzat Kulturális- és Idegenforgalmi Bizottsága szervezésében 2009. május 20-21-én került sor arra a tudományos konferenciára, amelynek témakörét a „Turisztikai desztináció – desztinációs menedzsment” címmel foglaltuk össze.

A konferencia sajátosságaként kell kiemelnünk, hogy a tudományos élet képviselőin kívül az idegenforgalomban tevékenykedő szakemberek is szép számmal szerepeltek az előadók sorában. E tény élénk vitákra adott lehetőséget (mind a plenáris, mind a szekcióüléseken) a gyakorlati és az elméleti szakemberek között, s ezek rendszerint nem is maradtak el.